

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची धम्मक्रांती

डॉ. एस. एम. सोनोने.

लातूर.

१०२८६९४८९१

रोहिणी नदीच्या पाण्यावरून उद्भवलेल्या वादामुळे सिध्दार्थ यामाने गृहत्याग केला. सुखाच्या सत्याचा शोधात असतांना उदक प्रपुत्र, आलारकालामाची भेट झाली. त्याच्याकडून विटा संपादन त्यानंतर उरुवेल प्रदेशात अति अल्प अन्न ग्रहण करून कठोर पेश्चर्या केली. नंतर आवश्यकतेप्रमाणे अन्न ग्रहण करण्यास प्रारंभ त्यावर सुजाताची खीर ग्रहण केली आणि गया येथे बोधीवृक्षा खाली निरजना नदीकाठी ध्यानस्त बसले असता दिव्यज्ञान प्राप्त केले. ते ज्ञान सारनाथ येथे प्रथमतः पंचवर्गियांना धम्मदेसना दिली आणि भिक्षू संघाची स्थापना केली. दिवसेंदिवस भिक्षूंची संख्या वाढत गेली. पगवान बुध्द आणि भिक्षू संघाने संपूर्ण भारत आणि समालगतच्या प्रदेशात झोपडी पासून राजमहालापर्यंत, गोरगरिब, भिकारी, श्रीमंत, व्यापारी, ते रंक हू रावापासून राजा हू राणी, राजकुमारहू राजकुमारी पर्यंत सुर्यप्रकाशाप्रमाणे सारख्याप्रमाणात या तत्त्वज्ञानाचा या धम्माचा प्रचार - प्रसार केला. अनेकांनी हा धम्म, हे तत्त्वज्ञान नीतिमत्ता स्विकारली आणि राजा महाराजांनी सुध्दा या धम्माला राजाश्रय दिला. त्यामुळे देश महासत्ताक झाला होता. तेव्हा या देशाला 'सोने कि चिडिया' म्हणत होते. राजा बिबिसार, कोशल नरेश प्रसेनजित, राजा अजातशत्रू, चक्रवर्ती महान सम्राट अशोक, राजा मिलिन्द, राजा कनिष्क आणि राजा हषवर्धन यांचा हा काळ म्हणजे इ. स. पुर्व ६०० ते इ. स. ६०० असा हा १२०० वर्षांचा सुवर्ण काळ होता. देश महासत्ताक बनला होता. परंतु पुष्यमित्र शुगाच्या काळापासून या देशाला विकलांग अवस्था प्राप्त झाली. सम्राट अशोकाच्या घराण्यातील सेवटचा राजा ब्रह्मद्रथ यांचा त्याचाच सेनापती पुष्यमित्र शुग याने कपटाने खून करून सत्ता हस्तगत केली आणि बौध्द संस्कृतीचा संहार चालू केला. नंतर हुनांचा राजा मिहिरकुल, बख्तियार खिलजी, मशांक, शंकाराचार्य पहिला, डच, पोर्तुगीज आणि मुस्लीमांच्या आक्रमणामुळे या बौध्द संस्कृतीचा पुर्णपणे नाश होत होता. बौध्द पंडितांच्या, भिक्षूंच्या कत्तली केल्या, बौध्द विटापीठे जाळून टाकले. चैत्य, स्तूप, विहार, लेण्या तोडून फोडून टाकल्या, नष्ट केल्या तर काहींवर कायमचाच कब्जा केला. अशाप्रकारे सर्वांगिन बरबादी झाली होती. बरेच लोक मारले गेले. तर काही आपले पांडित्य लपवून राहिले, काही रानावनात भटकत राहिले. आर्य लोकांनी काही लोकांना पकडून गुलाम केले, बहिष्कृत केले, अस्पृश्य बनवले. त्यांच्या उत्पादनाचे व उदरनिर्वाहाची साधने हिरावून घेतले. बरबाद केले. बौध्द साहित्य, बौध्द तत्त्वज्ञान संस्कृत भाषेत भाषांतर करून पाली साहित्य जाळून

टाकले. आणि विसंगत, विरुध्द पर्यायी साहित्य निर्माण केले. जसे वेद, पुराण, रामायण, महाभारत, मनुस्मृती इत्यादी इ. स. पुर्व दुसऱ्या शतकात निर्माण केले असे पी. व्ही. रामास्वामी म्हणतात

त्यानंतर काही लोक बौध्द धम्माचा प्रचार - प्रसार करण्यासाठी विदेशात गेले होते. तर काही लोक आपला जीव वाचविण्यासाठी विदेशात गेले होत. त्यांनी बौध्द साहित्य आपल्या सोबत नेले होते. ते त्यांनी तेथे रुजविले. ते त्यांचा अभ्यास करून त्या संस्कृतीचा शोध घेण्यासाठी अनेक विदेशी अभ्यासक, पर्यटक भारतात आले त्यांनी संशोधन केले प्राचीन संस्कृतीचे वर्णन केले. इंग्रज भारतात आले आणि त्यांनीही संशोधन, उत्खनन करून प्राचीन भारतीय संस्कृती उजेडात आणली. तेव्हापासून आजपर्यंत भारतात जेथे जेथे उत्खनन होते, संशोधन होते तेथे तेथे बौध्द संस्कृती शिवाय दुसरे काहीच दिसून येत नाही.

भिमा कोरेगांवची कांती -

आधुनिक काळात सुध्दा शिवाजी महाराजांचे त्यांच्या वंशजांचे साम्राज्य आर्यांनी म्हणजे पेशव्यांनी हस्तगत करून रयतेचे साम्राज्य बरवाद करून अस्पृश्य उरवलेल्या लोकांवर अन्याय हू अत्याचार, जुलूम, जबरदस्तीचा कळस पुण्यात पेशव्यांनी चालू केला होता. त्यांचा तो अन्याय हू अत्याचार अतिरेक सहन न झाल्यामुळे भिमा कोरेगाव येथे ५०० शूर वीरांनी १ जानेवारी १८१८ मध्ये पेशव्याई नष्ट केली. त्यानंतर इंग्रजांनी अस्पृश्य लोकांना शिक्षणाची, विकासाची संधी दिली. त्यामुळे आपले लोक शिकले. नौकदार लागले. त्यातच रामजी बाबा शिकुन सैन्यात सुभेदार झाले. त्यामुळे बाबासाहेबांना ही शिक्षणाची संधी मिळाली ते शिकत राहिले. पावलो पावली अस्पृश्यतेचे चटकें सहन करत राहिले. अशाच वातावरणात १० वी पास झाल्यानंतर त्यांच्या कृष्णा केळुसकर गुरुजींनी त्यांना श्वुध्दचरित्र हा ग्रंथ सत्कारात दिला. तो त्यांनी वाचला तेव्हापासूनच त्यांच्या डोक्यात धम्म कांतीचे बिज रोवले गेले. विषमता जातीवाद समजून आला आणि बौध्द धम्माचा प्रभाव पडला. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी १८, १८ तास अभ्यास करून एम. ए., पीएच डी., डि. एस्सी., एल. एल. डी., डि. लिट, बार अँट लॉ. पर्यंत देश विदेशात शिक्षण घेवून बडोदा, मुंबई येथे नौकरी करून कांतीला प्रारंभ केला. बडोदा सोडत असतांना अस्पृश्यता नष्ट करण्याचा संकल्प केला. त्या भूमीला संकल्प भूमी म्हणतात. नंतर अभ्यास, सभा, संमेलन, परिषदा व वृत्तपत्रांच्या माध्यमातून जनजागृती करून समाज प्रबोधन

करून, चवदार तळ्यांना सत्याग्रह, मनुस्मृतीचे दहन, काळाराम मंदिरात प्रवेश असा आंदोलन करून १८ ऑक्टोबर १९३५ येवला मूकामो धम्मकांतीची घोषणा केली. सर्व धर्मांचा अभ्यास करून योग्य अशा सम्यक संतुष्टता धम्म निवडली. त्यांच्या आधारावर हिंदू धर्माला आणि भारतीय राज्य पद्धतीची निर्मिती केली. संविधानाच्या पाना - पानात या धर्मातील तत्त्व साभावली गेली.

धम्म कांतीचा सुरुवात करण्यासाठी बौद्ध जनपंचायतीची स्थापना करून पश्चिम महाराष्ट्र आणि कोकणात तज्ञ धम्म प्रचारकांची फळी निर्माण केली. विहार निर्मिती झाली आणि बौद्ध संस्कार विधी देवळांमध्ये चालू झाले. २० डिसेंबर १९४८ पृथ्यात देहुराड येथे संघाने चावळच्या भिंतीतून पुस्तकांनी स्थापना केली. याच वर्षी भारतात बौद्ध महासभेची स्थापना केली. या मातृसंस्थेच्या माध्यमातून गाव तसे विहार, ग्रंथालय, संगता सैनिक दल स्थापन करण्यास प्रारंभ केला. सर्व धर्मांचे तुलनात्मक अध्ययन, शिक्षण संस्था, देवाखाने, भिक्षुचे प्रशिक्षण केंद्र, आंतरराष्ट्रीय संबंध प्रस्थापित करणे, इत्यादी कामे भारतीय बौद्ध महासभेच्या माध्यमातून चालू केले आणि १४ व १५ ऑक्टोबर १९५६ रोजी नागपूर व चंद्रपूर येथे लाखो लोकांसह धम्मकांती धडविली. बुद्ध सरण गळामि चा उद्‌घोष केला.

डॉ. बाबासाहेबांची धम्मकांती

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी धम्मदीक्षा घेतली, धम्मदीक्षा दिली म्हणजे नेमक काय केलं? तर हिंदू कोडाबिल, भारतात सविधानात, कायदा, प्रबोधन आणि धम्माचरण यांच्या माध्यमातून प्रस्थापित समाज रचनात बदलून टाकले. ३३ कोटी देव - देवतांचे आणि राजा वर्णांचे बौध्दिक प्रकीर्णने आभारेशन केले. अनिष्ट रुढी, प्रथा, परंपरा, अंधश्रद्धा, पुढाकार, कर्मकांड यांच्यापासून भारताच्या मुक्त केले. समता, स्वातंत्र्य, वेवृता, न्याय ही बौद्ध धम्मातील तत्त्व पुढे आणून बौद्ध धम्म व बौद्ध संस्कृतीचे संवर्धन केले. भारताच्या विरुद्ध धजावर अशोक चक्र, राजगुद्रा, सैन्यातील सर्वोच्च पुरस्कार परमविरचक्र, बोधी व शशाच्या पनावर भारतरत्न पुरस्कार, वंगल्याची नाव जनपद, बौद्ध धम्मातील प्रतिके व 'सत्य मेव जयते' हे ब्रिद वाक्य इत्यादींचा संविधानामध्ये समावेश केला.

३३ कोटी काल्पनिक देव - देवता त्यांचे अवतार, अमानवी देह, मान्य अमानुष अन्न त्यांचे जन्म तत्त्वज्ञान, एहाणमान, आचरण, हे त्यांचे जीवन यावर बाधून लक्षात घेतले, फक्त राहिल आणि अज्ञानी लोक झलत राहिले, एकदा राहिले हे सर्व राष्ट्राहेतास, पापक मसल्हामुळे डॉ. बाबासाहेबांनी त्यांना नाकारले आणि त्यांना नाकारण्याचे भारताच्या सांगितले. आनंदी नलवारीने आणि पेनाच्या जयाने संतुष्टतास आणले. डॉ. बाबासाहेब मुक्ततेच्या ज्ञानावर आधारीत विधान निष्पन्न मुक्तते, स्वदेशी धम्म स्विकारले. वात्पनिक देव - देवतांचा प्रचार - प्रसार, रुढी, प्रथा, परंपरा,

अंधश्रद्धा, कर्मकांड, दैववाद, नशिब, इत्यादींमध्ये भारतीय अडकवून त्यांची लूट करणाऱ्या ब्राह्मणास व त्यांचेकडून कोट्यो कोट्यो कियार्कर्म करून घेण्यास नाकारले कारण या देवा ब्राह्मणांच्या लागल्यामुळे भारतीयांची बरवादी झाली आणि आजही प्रमाणात होत आहे. मनुष्यमात्राच्या उत्कर्षाला हानिकारक असून व मनुष्यमात्राला असमान निच्च मानणाऱ्या हिंदू धर्माच्या समता, स्वातंत्र्य, न्याय विश्ववंपुता, मैत्री, प्रज्ञा, शील, सद्‌गुरुणा, अष्टांग मार्ग, पारमिता, कर्मवाद, अनात्मवाद, समुत्पाद, आहंसा इत्यादी बाबींनी युक्त असलेल्या उच्चतम ज्ञानाच्या मार्ग म्हणजे बौद्ध धम्माचा स्विकार केला. तोच आनंद नशा खात्रा करून दिली आणि आम्हा भारताच्या लूट करणाऱ्यांना आदेश दिले.

जाव हिंसा, चांगी, व्याधिचार, खोट वारंछणे, इत्यादी बाबी वर्ज्य असलेल्या पंचशीलयुक्त धम्माचा स्वतः हिंदू केला आणि भारताच्या स्विकार करण्यास सांगितले.

पशु पेशाही हिन गलिच्छ जीवन जगणाऱ्या लोकांना अज्ञान अंधकारात चावपडत पडलेल्या भारतावासियांना धम्माच्या प्रवाहात आणून त्यांच्या डोक्यावरील छत, अंगवस्त्रे आणि पोटातील अन्न बदलून त्यांना माणूस बनविले. सद्‌गुरु उपासक बनविले. जातिवादाच्या वेड्यात अडकलेल्या समाजात मुक्त करून त्यांच्या उन्नतीचा मार्ग मोकळा केला. सर्वांगीण झाले. आणि सुटी, तनाधानी, प्रसन्न चारित्र्यमान, शांत समाज निर्माण झाले.

शान्ती बौद्ध धम्माच्या विरुद्ध विसंगत जोसे आचरण करू नये. प्रत्येक संवतारी आपल्या कुटुंबियांसह गेलस पाहजे प्रत्येक पोषणमेली उत्सवाचे स्वतः स्वआचरणातून भारताच्या परील उपदेश करून देव - देवता किंवा हिंसक प्रवृत्तीच्या लोकांप्रमाणे हातात कसल्याही प्रकारे न घेता सपूर्ण भारताच्या समाज व्यवस्थेचा कायापालट नैतिक धम्मकांती केली आणि त्याची ही धम्मकांती देशवासियांनी आचरणातून देश - विदेशात जिवंत ठेवली.

संदर्भ-

१. गगवान बुद्ध आणि त्यांचा धम्म.
२. प्रतिज्ञा
३. पौर्याय समासामा यांची भाषणे
४. बौद्ध संस्कृतीचा इतिहास
५. चिनी प्रवासी
६. महागुप्तातील बौद्ध धम्माचा इतिहास
७. बौद्ध तत्वज्ञान
८. बुद्ध आणि कालमाकर्ष